

РЕШЕНИЕ

№ 7209

..... 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА**
МИТЕВА

при участието на секретаря **Г. ИВ. ДАНАИЛОВА**
като разглежда докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20231110101363 по описа за 2023 година

Производството е за съдебна делба във фазата по допускането ѝ.

Образувано е по искова молба от А. П. Т., М. Х. К., А. Н. Н., В. Х. И., С. В. Н., Х. Д. Н., Г. Д. Н. и М. Х. Н. срещу Д. И. Г., с която са предявени обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 34, ал. 1 ЗС във вр. с чл. 69, ал. 1 ЗН за делба на следния съсобствен между страните по делото недвижим имот, находящ се в общ. Столична, обл. София, представляващ Самостоятелен обект в сграда с идентификатор по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД - 18 – 45/09.07.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо самостоятелния обект от 01.10.2019 г., с адрес на имота:, като самостоятелният обект се намира на етаж 3 в сграда с идентификатор, с предназначение: Жилищна сграда - многофамилна, като сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор, с предназначение на самостоятелния обект: Жилище, апартамент - в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, с брой нива на обекта: 1, заедно с прилежащи части: мазе № 3 и таванско помещение № 5, заедно с 10,17 идеални части от общите части на сградата, при съседни самостоятелни обекти в сградата: ниво: 1: на същия етаж:6, под обекта:3, над обекта:7, и с правно основание чл. 19, ал. 1 ЗН за обявяване недействителността на саморъчно завещание от 03.02.2015 г., обявено на 25.07.2019 г. от Нотариус Ксения Белазелкова, с рег. № 043 НК, вписано в Служба по вписванията - гр. София с акт № 20, том 14, вх. рег. № 71978/06.11.2019 г., в частта, с която завещателката И.ка Н..... Н. е завещала в полза на ответницата Д. И. Г. 1/3

идеална част от същия недвижим имот, предмет на делбата.

Ищците твърдят, че са наследници по заместване съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 2 ЗН на общия им наследодател Ц. Д. Н., починал на 21.07.2011 г., по силата на което наследствено правоприемство са придобили следния недвижим имот, предмет на настоящата съдебна делба, а именно: самостоятелен обект в сграда с идентификатор по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД - 18 – 45/09.07.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо самостоятелния обект от 01.10.2019 г., с адрес на имота:, като самостоятелният обект се намира на етаж 3 в сграда с идентификатор, с предназначение: жилищна сграда - многофамилна, като сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент - в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, с брой нива на обекта: 1, заедно с прилежащи части: мазе № 3 и таванско помещение № 5, заедно с 10,17 идеални части от общите части на сградата, при съседни самостоятелни обекти в сградата: ниво: 1: на същия етаж:6, под обекта:3, над обекта:7, който имот съгласно документ за собственост представлява Апартамент № 5, находящ се на етаж трети в сграда, построена върху парцел III, собствен на ..., с пространство от 726 кв.м., квартал 558 по плана на местността, състоящ се от две стаи, хол, кухня с кухненска ниша, баня и тоалетна, мазе № 3 и таванско помещение № 5, съгласно одобрения проект на кооперацията, при съседни на апартамента: от запада на същия етаж -, отдолу на II етаж -, отгоре на IV етаж -, заедно с 10,17/100 идеални части от общите части на сградата и от мястото, на което сградата е построена. В исковата молба се излагат доводи, че делбеният имот е придобит в изключителна собственост от наследодателя им Ц. Д. Н., като след неговата смърт между ищците и неговата съпруга И.ка Н..... Н. възникнала съсобственост вследствие на наследяването. Излагат, че съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 2 ЗН съпругата на наследодателя им се е явявала собственик на 2/3 идеални части от делбения имот, като след извършена от тях справка установили, че в полза на ответницата Д. И. Г. било обявено саморъчно завещание от 03.02.2015 г., по силата на което И.ка Н..... Н. ѝ завещала целия недвижим имот, предмет на делбата, включително и припадащата им се общо 1/3 идеална част, наследена по заместване. С оглед на това намират, че обявеното в полза на ответницата саморъчно завещание е частично недействително и не е породило действие по отношение на тях за 1/3 идеални части от имота, доколкото при открИ.е на наследството завещателката не е била собственик на тези идеални части. Ищците заявяват, че с ответницата не могат доброволно да поделят процесния недвижим имот, с оглед на което предявяват настоящите иски за обявяване частичната недействителност на саморъчно завещание от 03.02.2015 г. по отношение на 1/3 идеална част от имота и за съдебна делба на същия.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК от ответницата е постъпил отговор на исковата молба, с който оспорва исковете като неоснователни. Излага, че единствен наследник по закон на Ц. Д. Н. се явява съпругата му И.ка Н..... Н., доколкото след смъртта си наследодателят не е

оставил низходящи, възходящи или живи братя и сестри, а ищите били наследници след шеста степен на родство, с оглед на което се изключвали по закон. Твърди, че съпругата И.ка Н..... Н., починала на 09.05.2019 г., не е имала деца или други наследници, които да претендират право на запазена част, с оглед на което е разполагала с правото да се разпорежда с цялото си имущество както намери за добре. Заявява, че считано от смъртта на Ц. Д. Н., на 21.07.2011 г. е започнала да тече петгодишна погасителна давност за предявяване на претенции от наследниците, като срокът е изтекъл на 21.07.2016 г. Евентуално възразява, че в полза на завещателката И.ка Н..... Н. е изтекла петгодишна, респ. десетгодишна придобивна давност по отношение на делбения имот, доколкото същата е живяла в него, грижила се е за него, плащала е дължимите му се данъци и се е възприемала като единствен собственик. Ответницата посочва, че е полагала грижи за завещателката си, която в знак на благодарност ☐ завещала процесния недвижим имот. Позовава се на присъединено от нея недобросъвестно владение върху имота съгласно разпоредбата на чл. 82 ЗС. Оспорва, че имотът е придобит от Ц. Д. Н. в изключителна собственост, като излага, че към датата на придобиването същият е бил в брак със завещателката й И.ка Н..... Н.. Счита процесното саморъчно завещание, чиято частична недействителност се претендира, за валидно и годно да породи всички правни последици присъщи на завещателен акт. Моли за отхвърляне на исквете. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и приетите по делото доказателства в тази връзка, намира следното от **фактическа страна**:

Видно от представения на л. 17-18 по делото Нотариален акт за собственост на жилище в сграда, построена върху земя на кооперация, № 62, том XXV, дело № 4406/1961 г. Ц. Д. Н. е признат за собственик на следния недвижим имот: апартамент № 5, находящ се на етаж трети в сграда, построена върху парцел III, собствен на ,,,,, с площ от 726 кв. м., в квартал 558 по плана на местността ,,,,, с адрес: ул. „Ге....” № 17, заедно с 10.17/100 ид. ч. от общите части на сградата и от мястото, върху което е построена.

Според Схема на самостоятелен обект в сграда, издадена от СГКК – /л. 15/ имотът представлява самостоятелен обект в сграда с идентификатор, с адрес на имота:, а видно от Удостоверение за данъчна оценка от 20.01.2023 г. /л. 29/ данъчната оценка на имота е 210 358,50 лв.

Съгласно приетата на л. 72-73 по делото справка от регистъра на населението при СО – район „Ц. Д. Н. и И.ка Н..... Н. са сключили граждански брак на 08.04.1976 г.

По делото е приложено Удостоверение за наследници с изх. № РОБ22-УГ51-4889/28.09.2022 г., /л. 10-14/, от което се изяснява, че наследодателят Ц. Д. Н. е починал на 21.07.2011 г., като е оставил за наследници по закон съпругата си И.ка Н..... Н. /починала на 09.05.2019 г./, А. П. Т. /по заместване на П. Д. Н., починал на 21.10.1984 г./, М. Х. К. и В. Х. И. /и двете по заместване на П. Д. Н., починал на 21.10.1984 г. и Х. П.в Н., починал на 09.11.2010 г./, Н. С.ов Н., починал на 17.01.2022 г., и Б. С.ова Н., починала на 04.05.2017 г., /и двамата по заместване на С. Д. Н., починал на 16.11.1984 г./, М. Х. Н. /по заместване на

Х. Д. Н., починал на 17.05.1990 г./, Х. Д. Н. и Г. Д. М. /и двамата по заместване на Х. Д. Н., починал на 17.05.1990 г., и Д. Х.в Н., починал на 25.10.1994 г./.

На 03.02.2015 г. наследодателката И.ка Н..... Н. /съпруга на починалия Ц. Д. Н./ е съставила саморъчно завещание, с което завещава на своята братовчедка Д. И. Г. апартамента - предмет на настоящата делба, находящ се в район „“, у....., заедно с 10.17/100 ид. ч. от общите части на сградата и на мястото, върху което е построена.

По делото е приет и Протокол от 25.07.2019 г., съгласно който саморъчното завещание на И.ка Н..... Н. е прието на съхранение и обявено от нотариус Ксения Белазелкова, с район на действие РС – вписана под рег. № 043 в регистъра на Нотариалната камара.

По делото са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля А. А. Г.. От нейните показания се установява, че със съпруга ☐ били изключително близки със семейството на Ц. и И.ка Н., които заедно с Д. Г. живеели в апартамента в на .. Сочи, че И.ка и Д. са първи братовчедки и са израснали заедно още от деца, били неразделни, поради което свидетелката и съпругът ☐ винаги са смятали Д. за част от семейство Н.. Изяснява, че преди да се влоши здравословното съС.ие на Ц., както и това на И.ка, Д. винаги се е включвала във всички дейности в жилището – ремонти, обгрижване и поддръжка. След като Ц. се разболял от склероза, а И.ка – от паркинсон, Д. се нагърбила с много функции и поела изцяло грижите за двамата пенсионери – обслужвала ги, готвела, пазарувала, подстригвала ги; поела разходите по ремонти в апартамента, чието извършване се налагало често. Твърди, че от 1961 г. насам Д. живее непрекъснато в апартамента, имала е собствена стая в него. Сочи, че никога не е виждала другите наследници, никой от тях не бил присъствал на погребението на Ц.. Изяснява, че след смъртта му в апартамента останали да живеят И.ка и Д., която продължила да се грижи за И.ка поради тежкото ☐ здравословно положение. Посочва, че след смъртта на И.ка Д. останала да живее сама в апартамента, като никой друг не е идвал с никакви претенции към имота. Твърди, че в продължение на толкова много години не е видяла никого от страна на Ц. да е идвал в апартамента.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Предявени са обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 34, ал. 1 ЗС във вр. с чл. 69, ал. 1 ЗН и с правно основание чл. 19, ал. 1 ЗН.

По иска с правно основание чл. 19, ал. 1 ЗН:

За да се уважи искът за обявяване недействителността на саморъчното завещание от 03.02.2015 г., в частта, с която завещателката И.ка Н..... Н. е завещала в полза на ответницата Д. И. Г. 1/3 идеална част от същия недвижим имот, предмет на делбата, ищите трябва да установят при условията на пълно и главно доказване, че са собственици общо на 1/3 идеална част от процесния недвижим имот, че със саморъчно завещание И.ка Н..... Н. се е разпоредила в полза на ответницата Д. И. Г. с правото на собственост върху целия

недвижим имот, като към датата на откриване на наследството на И.ка Н..... Н. същата е била собственик единствено на 2/3 идеални части от имота.

Съгласно правилото на чл. 1 ЗН наследството се открива в момента на смъртта в последното местожителство на умрелия. В случая по делото се установява, че наследството на Ц. Д. Н. се е открило в гр. София на 21.07.2011 г. – датата на смъртта му. Съобразно правилото на чл. 9, ал. 2, изр. 1 ЗН към момента на смъртта на Ц. Д. Н. наследници по закон на последния са съпругата му И.ка Н..... Н., както и следните низходящи на починалите преди него трима братя:

- А. П. Т., дъщеря на П. Д. Н., починал на 21.10.1984 г.
- М. Х. К. и В. Х. И., дъщери на Х. П.в Н., починал на 09.11.2010 г., син на П. Д. Н., починал на 21.10.1984 г.
- Н. С.ов Н., починал на 17.01.2022 г., син на С. Д. Н., починал на 16.11.1984 г.
- Б. С.ова Н., починала на 04.05.2017 г., дъщеря на С. Д. Н., починала на 16.11.1984 г.
- М. Х. Н., дъщеря на Х. Д. Н., починала на 17.05.1990 г.
- Х. Д. Н. и Г. Д. М., син и дъщеря на Д. Х.в Н., починал на 25.10.1994 г., син на Х. Д. Н., починал на 17.05.1990 г.

Правилото на чл. 10, ал. 2 ЗН предвижда, че починалите преди наследодателя негови братя и сестри се наследяват само от своите деца или внуци. Следва да се отбележи и приетото с Тълкувателно решение № 1/04.11.1998 г. по гр.д. № 1/1998 г., ОСГК, ВКС, разрешение, според което кръгът на низходящите на братята и сестрите, имащи право на наследяване по заместване съгласно чл. 10, ал. 2 ЗН, се разширява, като братята и сестрите се наследяват от своите низходящи без ограничение в степените. На основание цитираната разпоредба и задължителната практика по прилагането ѝ, съдът приема следното:

- А. П. Т. е наследила Ц. Д. Н. по право на заместване на П. Д. Н. – неин баща и първи брат на Ц. Д. Н..
- М. Х. К. и В. Х. И. са наследили Ц. Д. Н. по право на заместване на Х. П.в Н. – техен баща, син на първия брат на Ц. Д. Н..
- Б. С.ова Н. и Н. С.ов Н. са наследили Ц. Д. Н. по право на заместване на С. Д. Н. – техен баща и втори брат на Ц. Д. Н..
- М. Х. Н. е наследила Ц. Д. Н. по право на заместване на Х. Д. Н. – неин баща и трети брат на Ц. Д. Н..
- Х. Д. Н. и Г. Д. М. са наследили Ц. Д. Н. по право на заместване на Д. Х.в Н. – техен баща, син на третия брат на Ц. Д. Н..

От своя страна и на основание чл. 5, ал. 1 ЗН, Б. С.ова Н., починала разведена на 04.05.2017 г., е наследена по закон от своя син – С. В. Н., а Н. С.ов Н., починал вдовец на 17.01.2022 г., е наследен по закон от своя син – А. Н. Н..

С оглед изложеното, се установява, че наследници на Ц. Д. Н. по закон са неговата

съпруга, непопадаща в нито един от четирите реда наследници по закон, и низходящите на тримата му братя – както деца, така и внуци, всички попадащи във втора група на третия наследствен ред. Като съобрази разпоредбата на чл. 9, ал. 3 ЗН, съгласно която преживелият съпруг сънаследява с наследниците от първи, втори и трети ред и изключва от наследяване законните наследници от четвърти наследствен ред, и като взе предвид разпоредбата на чл. 9, ал. 2, изр. 1, предл. 2 ЗН /наследството е открито след навършване на десет години от сключване на брака между Ц. Д. Н. и И.ка Н..... Н./, настоящият съдебен състав приема, че преживялата съпруга И.ка Н..... Н. е получила 2/3 от наследството на Ц. Д. Н., а низходящите на неговите братя – 1/3 от наследството. Доколкото не се спори по отношение факта на приемане на наследството от всеки един от наследниците по закон, между последните е възникнала съсобственост върху наследството на Ц. Д. Н., разбираана като съпритежание на правата и задълженията, влизащи в състава на наследствената маса, като всеки наследник има качеството на универсален правоприемник на дробна част от цялото наследство. Теорията и практиката приемат, че сред правата, влизащи в състава на наследството, е и правото на собственост върху всички вещи, в т.ч. и върху недвижимите имоти, които са били собствени на наследодателя преди неговата смърт. От представения нотариален акт за собственост се установява, че на 27.11.1961 г. Ц. Д. Н. е придобил в изключителна собственост процесния апартамент. Тук е моментът съдът да се произнесе и по възражението на ответницата, че към датата на придобиването на апартамента Ц. Д. Н. е бил в брак със завещателката И.ка Н..... Н., поради което апартаментът бил станал съпругеска имуществена общност. От приложената по делото справка от регистъра на населението при СО – район „“ безспорно се доказва, че бракът между тях е сключен на 08.04.1976 г. Съгласно чл. 13 от действащия към момента на сключване на брака Семейен кодекс /1968 г./ недвижимите и движимите вещи и права върху вещи, придобити преди брака, принадлежат на съпруга, който ги е придобил. Ето защо съдът приема, че ищците в настоящото производство са собственици общо на 1/3 ид. ч. от процесния недвижим имот на основание настъпило универсално наследствено правоприемство.

От текста на саморъчното завещание, съставено от И.ка Н..... Н. в полза на Д. И. Г., съдът приема за установено, че по смисъла на чл. 16, ал. 2 ЗН същото представлява частно завещателно разпореждане, придало качеството заветник /частен правоприемник/ на ответницата Д. И. Г.. За да достигне до този извод, съдът съобрази, че съгласно чл. 16 ЗН общо е завещателното разпореждане, което има за предмет цялото или дробна част от цялото имущество на завещателя, разбираано като съвкупност от права и задължения, които не се погасяват със смъртта на наследодателя, докато частното завещателно разпореждане - или т.нар. завет, има за предмет точно определено имущество.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ЗН заветът на една определена вещь е недействителен, ако завещателят не е собственик на тази вещь при откриване на наследството, т.е., заветът ще породи действие, ако вещта се намира в собственост на завещателя към момента на откриване на неговото наследство. Видно от представеното по делото удостоверение за наследници, завещателката И.ка Н..... Н. е починала на 09.05.2019 г. и от

този момент нейното наследство се счита за открито. По делото е спорен именно въпросът била ли е към 09.05.2019 г. завещателката И.ка Н..... Н. собственик на целия апартамент /заедно с 10.17/100 ид. ч. от общите части в сградата и върху мястото, върху което е построена/ – предмет на частното завещателно разпореждане, обективизирано в саморъчното завещание, или само на 2/3 ид. ч. от него. По възражението за изтекла придобивна давност в тежест на ответницата е да установи, че в нейна полза е изтекъл петгодишен, респ. десетгодишен, давностен срок, че е упражнила фактическа власт по отношение на имота без противопоставяне и без прекъсване, както и че е демонстрирала по отношение на останалите съсобственици поведение на пълноправен собственик, т.е., че е упражнявала собственическите правомощия единствено за себе си.

Непрекъснатото владение върху недвижима вещ, упражнявано в срока по чл. 79, ал. 1 ЗС, респ. в срока по чл. 79, ал. 2 ЗС в случаите на добросъвестно владение, е уредено от закона като оригинално основание за придобиване на собствеността. Като елементи фактическият състав на придобивното основание по чл. 79, ал. 1 и ал. 2 ЗС включва упражняването на владение поС.но, непрекъснато, спокойно, явно и несъмнено и изтичането на определения в закона период от време с продължителност 10 години, респ. 5 години в случаите на добросъвестно владение. Началният момент, от който се брои давностният срок, е установяването на владението върху вещта, а изчисляването на давностния срок се извършва по правилото на чл. 72 ЗЗД.

Съгласно чл. 68, ал. 1 ЗС владението се характеризира с два основни признака: обективен – фактическо господство върху определена вещ /corpus/, и субективен – намерението вещта да се държи като своя /animus domini/. В чл. 69 ЗС е въведена законова презумпция, че владелецът държи вещта като своя, докато не се докаже, че я държи за друго.

За да е налице фактът на владение, е необходимо в обективната действителност да са се породили и неговите допълнителни елементи, а именно: да е поС.но, т. е. фактическата власт върху вещта и държането □ като своя да нямат случаен характер, а да са израз на воля трайно да се държи вещта по начин, пречатващ евентуалното владение на други лица; да е непрекъснато – в смисъл да не е било прекъсвано за период, по-дълъг от шест месеца – чл. 81 ЗС; да е несъмнено – да няма съмнение, че владелецът държи вещта, както и за това, че я държи за себе си; да е спокойно – такова е, когато не е установено, нито е поддържано с насилие; да е явно – владението е явно, когато фактическата власт се упражнява така, че всеки заинтересован да може да научи за това, да не е установено по скрит начин, тайно от предишния владелец.

Съобразно Тълкувателно решение № 1/06.08.2012 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2012 г., ОСГК, законовата презумпция на чл. 69 ЗС се прилага на общо основание в отношенията между съсобствениците, когато съсобствеността им произтича от юридически факт, различен от наследяването. В мотивите на решението си ВКС изяснява, че владението като фактическо съС.ие е част от имуществото на наследодателя и с приемане на наследството то се продължава от наследниците по право, независимо че само един от тях остава в

наследствения имот. В тези случаи върховният съд приема, че сънаследникът, ползващ наследствения имот, е владеец на собствената си идеална част от имота и същевременно държател на идеалните части, притежавани от останалите сънаследници. При спор за придобивна давност на съсобствен имот от един от съсобствениците следва да се даде отговор на въпроса дали този съсобственик владее изключително за себе си целия имот и откога. По начало упражняването на фактическата власт продължава на основание, на което е започнало, докато не бъде променено. След като основанието, на което съсобственикът е придобил фактическата власт върху вещта, признава такава власт и на останалите съсобственици, то го прави държател на техните идеални части и е достатъчно да се счита оборена презумпцията на чл. 69 ЗС. Тогава за да придобие по давност правото на собственост върху чуждите идеални части, съсобственикът, който не е техен владеец, следва да превърне с едностранни действия държането им във владение. Тези действия трябва да са от такъв характер, че с тях по явен и недвусмислен начин да се показва отричане владението на останалите съсобственици. Това е т. нар. „преобръщане на владението“ /*intersessio possessionis*/, при което съсобственикът съвладеец се превръща в съсобственик владеец. Ако се позовава на придобивна давност, той трябва да докаже при спор за собственост, че е извършил действия, с които е престанал да държи идеалните части от вещта за другите съсобственици и е започнал да ги държи за себе си с намерение да ги свои, като тези действия са доведени до знанието на останалите съсобственици. Завладяването частите на останалите и промяната по начало трябва да се манифестира пред тях и осъществи чрез действия, отблъскващи владението им и установяващи своеене, освен ако това е обективно невъзможно. Във всеки отделен случай всички тези обстоятелства трябва да бъдат доказани.

По отношение на обективния признак на владението - фактическо господство върху определена вещ /*corpus*/:

Като доказателствено средство по делото са приети свидетелските показания на свид. А. А. Г., които съдът кредитира, тъй като ги намира за логични, непротиворечиви и последователни. Доказва се, че в продължение на 7 години, 9 месеца и 13 дена завещателката И.ка Н..... Н. е живяла, респ. е упражнявала фактическа власт върху процесния имот, а именно от момента на смъртта на съпруг □ Ц. Д. Н. – 21.07.2011 г., до момента на собствената □ смърт, настъпила на 09.05.2019 г. От свидетелските показания се изяснява също, че след смъртта на И.ка Н..... Н. нейната братовчедка Д. И. Г. е останала да живее, респ. е упражнявала фактическа власт върху имота, считано до настоящия момент.

По отношение на субективния признак на владението - намерението вещта да се държи като своя /*animus domini*/:

Според практиката на ВКС, за да се приеме, че сънаследникът е установил владение и върху притежаваните от другите сънаследници идеални части от имота, не е достатъчно той да упражнява фактическа власт върху целия наследствен имот, а е необходимо освен това да е отблъснал владението на останалите наследници, като е манифестирал ясно пред тях намерението си да владее целия наследствен имот само за себе си. Това следва да стане с

конкретни действия на отричане правата на останалите сънаследници върху имота, които действия да са станали доС.ие на тези сънаследници. Такива действия могат да бъдат например отказът на ползващия имота сънаследник да допуска останалите сънаследници в имота или доведено до знанието на останалите сънаследници намерение на сънаследника държател да се разпорежи с имота само в своя полза, или ползването на имота по начин, който ясно показва, че изключва владението на останалите сънаследници. Декларирането на имота в данъчните служби на свое име, без това деклариране да е станало известно на останалите сънаследници, не представлява действие на отричане на техните права. Плащането на данъци и консумативни разноски за имота, както и извършването на ремонти в имота, също не са такива действия, тъй като съгласно чл. 31 ЗС всеки съсобственик е длъжен да участва в ползите и тежестите за общата вещ съобразно дела си, а когато сам е поел целите разноски за съсобствената вещ може да иска от останалите съсобственици да му заплатят такава част от тези разноски, която съответства на техния дял в съсобствеността. Фактът, че разноските за даден имот са поети само от един от съсобствениците, сам по себе си не означава, че този съсобственик отрича правата на останалите съсобственици. Обикновеното ползване на съсобствената вещ по смисъла на чл. 31 ЗС не изразява намерение за своеене (в този смисъл Решение № 635/25.10.2010 г. по гр. д. № 1405/2009 г. на I г. о., ГК, ВКС; Решение № 110/20.03.2012 г. по гр. д. № 870/2011 г. на II г. о., ГК, ВКС). Съобразно Решение № 381/25.10.2010 г. по гр. д. № 37/2010 г. на II г. о., ГК, ВКС, за да се приеме, че е налице завладяване, е необходимо промяната в намерението фактическата власт да се упражнява изключително и само за себе си вместо за друго да намери външна проява чрез действия, които недвусмислено да отричат правата на досегашния собственик или владеец, което следва от изискването владението да не е установено по скрит начин, т. е., чрез действия, които да са могли да станат доС.ие на останалите съсобственици. При липса на такива действия промяната в намерението е скрита, а следователно владението е опорочено и не настъпват последиците по чл. 79 ЗС. В Решение № 144/02.12.2014 г. по гр. д. № 1650/2014 г., на II г. о., ГК, ВКС е прието, че демонстриране на намерението за своеене, така че то несъмнено да стане доС.ие на другите съсобственици, за да бъдат отблъснати претенциите им, е необходимо именно и само в хипотезата, при която съсобственик придобива по давност идеалните части на останалите съсобственици.

Съдът счита, че от анализа на приетите по делото свидетелски показания не може да се обоснове извод, че И.ка Н. Н. приживе е предприела действия, доведени до знанието на останалите съсобственици, с които да отрича правата им или с които да е превърнала държането на идеалните части на съсобствениците във владение. Необезпокояването обитаване на целия апартамент, в т.ч. и на спорните 1/3 ид. ч. от него, не е достатъчно за квалифицирането му като владение по смисъла на чл. 79 ЗС поради липсата на манифестиране промяната на намерението за своеене и изолиране на другите съсобственици от достъп до вещта. Свид. А. А. Г. дори посочва, че никой не е идвал с претенции, както и че никого не е виждала в имота в продължение на толкова много години, което само по себе си говори за липса на комуникация между съсобствениците, а оттам предполага и липсата на ясно манифестиране от страна на И.ка пред останалите съсобственици на нейното

намерение да владее целия наследствен имот само за себе си. По тази причина недоказано остава по делото възражението на ответницата, че И.ка Н..... Н. е придобила имотите по давностно владение, осъществявано от нея през периода след смъртта на съпруга ѝ Ц. Д. Н. през 2011 г. до настъпването на смъртта ѝ през 2019 г. Както бе изложено по-горе, обстоятелството, че И.ка е живяла в апартамента сам по себе си не доказва осъществяване на владение, тъй като владението предполага не само упражняване на фактическа власт, но и намерение да се свои имота. А когато - както в настоящия случай, имотът е наследствен и като такъв се счита във владение на всички сънаследници по силата на наследяването, за да се приеме, че един от наследниците е установил владение върху имота само за себе си, последният следва да докаже, че е предприел такива конкретни действия, с които е отблъснал владението на останалите сънаследници. В конкретния случай ответницата не е ангажирала доказателства относно това, че приживе И.ка Н..... Н. е предприела такива конкретни действия, с които да е отблъснала владението на останалите наследници – ищци в настоящото производство. Поради това следва да се приеме, че И.ка не е владяла апартамента само за себе си, поради което и не би могла да ги придобие по давност. В светлината на така изведените разсъждения, съдът приема за неоснователно и възражението на ответницата, че на основание чл. 82 ЗС била присъединила към своето владение върху 1/3 ид. ч. от апартамента недобросъвестното владение на своя праводател И.ка. При частно правоприемство, основано на завет на индивидуално определена вещ, която при открИ.е на наследството не е собственост на завещателя, присъединяване на владение по чл. 82 ЗС не може да има, тъй като владението не се получава от завещателя на действително правно основание, годно да прехвърли собствеността върху имота.

Мотивиран от изложените съображения, съдът приема за неустановено по делото И.ка Н..... Н. да е обективирала в даден момент намерението си да владее 1/3 ид. ч. от процесния апартамент, от който момент би започнал да тече 5-годишният, респ. 10-годишният, срок по чл. 79 ЗС. Предвид това недоказано остава предявеното от ответницата възражение за придобИ.е по давност на 1/3 ид. ч. от наследствения апартамент, притежавани общо от ищите.

Ето защо настоящият съдебен състав намира, че основателността на предявения иск с правно основание чл. 19, ал. 1 ЗН се доказва пълно и главно от ищите в настоящото производство, поради което следва да бъде уважен, а саморъчното завещание – да бъде обявено за недействително в частта, с която завещателката И.ка Н..... Н. е завещала в полза на ответницата Д. И. Г. 1/3 идеална част от същия недвижим имот, предмет на делбата. С частните завещателни разпореждания - чл. 16, ал. 2 ЗН, наследодателят се разпорежда с определено, точно индивидуализирано имущество в полза на друго лице за времето след смъртта си и му придава качеството на заветник. По силата на завета лицето бенефициер става собственик на конкретното имущество след смъртта на завещателя, тъй като заветът има пряк транслативен ефект, но само и доколкото завещаната вещ се намира в патрим.ума на завещателя - по арг. от чл. 19, ал. 1 ЗН. Несъмнено се установи, че към момента на открИ.е на наследството на И.ка Н..... Н., последната е била собственик на 2/3 ид. ч. от

процесния апартамент, поради което заветът е действителен за тази идеална част, а е недействителен за 1/3 ид. ч., принадлежаща общо на ищите.

По отношение на иска с правно основание чл. 34, ал. 1 ЗС във вр. с чл. 69, ал. 1 ЗН във вр. с чл. 341 ГПК:

Разпоредбата на чл. 69, ал. 1 ЗН предвижда, че всеки сънаследник може да поиска винаги делба на наследството. Доколкото наследяването е една от хипотезите, при които възниква съсобственост върху определени имоти или вещи, посочената норма се прилага във връзка с чл. 34 ЗС, която също предвижда възможността всеки един от съсобствениците да иска, въпреки противна уговорка, делба на общата вещ, освен при изрично посочените в закона предпоставки. Основателността на иска за делба е обусловена от кумулативното наличие на следните материални и процесуални предпоставки, чието доказване е в тежест и на двете страни по делото: 1) качеството на носител на съответната идеална част от правото на собственост върху включения в делбената маса имот на твърдяното от него правно основание, в т.ч. размерът на притежавания от съделителя дял от процесния апартамент; 2) предметът на делбата да бъде годин обект на правото на собственост; 3) в производството по делба да участват като страни всички съсобственици, тъй като допускането и извършването на делбата без участието в процеса на всички съсобственици е нищожно по арг. на чл. 75, ал. 2 ЗН във вр. с чл. 34, ал. 2 ЗС.

Предмет на настоящото производство съгласно чл. 344, ал. 1 от ГПК е да се определи между кои лица, за кои имоти и при каква част за всеки съсобственик следва да се допусне делбата.

По делото безспорно се установи, че процесният недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор, находящ се в, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент - в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, с брой нива на обекта: 1, заедно с прилежащи части: мазе № 3 и таванско помещение № 5, заедно с 10,17 идеални части от общите части на сградата и от мястото, върху което е построена, се намира в режим на съсобственост между страните в настоящото производство, както следва:

- ответницата Д. И. Г. притежава 2/3, или 24/36 ид. ч. от процесния апартамент на основание частно завещателно разпореждане, обективирано в саморъчно завещание, съставено на 03.02.2015 г. от наследодателката И.ка Н..... Н.;

- ищите притежават общо 1/3, или 12/36 ид. ч. от процесния апартамент на основание универсално наследствено правоприемство /наследяване по закон/ при следните квоти:

- 1/18, или 2/36 ид. ч. за А. П. Т.;
- 1/36 ид. ч. за М. Х. К.;
- 1/36 ид. ч. за В. Х. И.;
- 1/18, или 2/36 ид. ч. за А. Н. Н.;

- 1/18 или 2/36 ид. ч. за С. В. Н.;
- 1/18 или 2/36 ид. ч. за М. Х. Н.;
- 1/36 ид. ч. за Х. Д. Н.;
- 1/36 ид. ч. за Г. Д. М..

Следва да се съобрази и обстоятелството, че посочването само на едно определено имущество в саморъчното завещание не означава, че то изчерпва наследството. Настоящият съдебен състав се придържа към разбирането, че частичната делба е допустима и в този случай не се интересува от наличието или липсата на други имущества на наследодателя, част от наследствената маса.

Ето защо при упражняването от осем от съсобствениците на потестативното им право на делба и при наличието на законовите предпоставки за ликвидирание съсобствеността, съдът следва да я допусне при квотите, установените по делото.

По разноските:

На основание чл. 355, изр. второ ГПК по присъединените иски в делбеното производство разноските се определят по чл. 78 ГПК. По иска по чл. 19, ал. 1 ЗН страните не са претендирали разноски и такива не им се следват.

Решението по първата фаза на делбата не финализира процеса, поради което не се дължи и присъждане на разноски. Тази позиция е застъпена и в последователната практика на ВКС - така напр. Решение № 3/06.02.2012 г. по гр. д. № 189/2011 г. на ВКС, I ГО, в което е прието, че с оглед разпоредбата на чл. 355, изр. първо ГПК в първа фаза на делбата страните не си дължат разноски, а присъждането им се прави с решението по извършване на делбата във втора фаза. Ето защо по искането за присъждане на разноски по делото съдът ще се произнесе във втората фаза на делбата.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по предявения от **А. П. Т.**, ЕГН *****, с адрес: ул. „“ № 35, ет. 5, ап. 15; **М. Х. К.**, ЕГН *****, с адрес: ул. „.....“ №; **В. Х. И.**, ЕГН *****, с адрес: ул. „.....“ № 4; **А. Н. Н.**, ЕГН *****, с адрес: пл. „П. Р. С.“; **С. В. Н.**, ЕГН *****, с адрес: ж.к. „“ „“, бл. 9А, ет. 9, ап. 79; **М. Х. Н.**, ЕГН *****, с адрес: .; **Х. Д. Н.**, ЕГН *****, с адрес ул. „“ № 42В, ет. 7, ап. 59; **Г. Д. Н.**, ЕГН *****, с адрес: , срещу **Д. И. Г.**, ЕГН *****, с адрес: ., адв. кантора № 25, иск с правно основание чл. 19, ал. 1 ЗН, **недействителността на частно завещателно разпореждане – саморъчно завещание от 03.02.2015 г.**, обявено на 25.07.2019 г. от нотариус Ксения Белазелкова, с рег. № 043 НК, вписано в Служба по вписванията - гр. София с акт № 20, том 14, вх. рег. № 71978/06.11.2019 г., **в частта, с която**

завещателката И.ка Н..... Н. е завещала в полза на ответницата Д. И. Г. 1/3 идеална част от следния недвижим имот: самостоятелен обект в сграда с идентификатор по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18– 45/09.07.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо самостоятелния обект от 01.10.2019 г., с адрес на имота:, като самостоятелният обект се намира на етаж 3 в сграда с идентификатор, с предназначение: жилищна сграда - многофамилна, като сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент - в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, с брой нива на обекта: 1, заедно с прилежащи части: мазе № 3 и таванско помещение № 5, заедно с 10,17 идеални части от общите части на сградата и мястото, върху което е построена.

ДОПУСКА извършването на съдебна делба между **А. П. Т.**, ЕГН *****, с адрес: ул. „“ № 35, ет. 5, ап. 15; **М. Х. К.**, ЕГН *****, с адрес: ул. „“ №; **В. Х. И.**, ЕГН *****, с адрес: ул. „“ № 4; **А. Н. Н.**, ЕГН *****, с адрес: пл. „П. Р. С.; **С. В. Н.**, ЕГН *****, с адрес: ж.к. „“, бл. 9А, ет. 9, ап. 79; **М. Х. Н.**, ЕГН *****, с адрес: .; **Х. Д. Н.**, ЕГН *****, с адрес ул. „“ № 42В, ет. 7, ап. 59; **Г. Д. Н.**, ЕГН *****, с адрес: , и **Д. И. Г.**, ЕГН *****, с адрес: ., адв. кантора № 25, на следния недвижим имот: самостоятелен обект в сграда с идентификатор по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18– 45/09.07.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо самостоятелния обект от 01.10.2019 г., с адрес на имота:, като самостоятелният обект се намира на етаж 3 в сграда с идентификатор, с предназначение: жилищна сграда - многофамилна, като сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент - в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, с брой нива на обекта: 1, заедно с прилежащи части: мазе № 3 и таванско помещение № 5, заедно с 10,17 идеални части от общите части на сградата и мястото, върху което е построена, **при следните ДЯЛОВЕ:**

- 24/36 идеални части за **Д. И. Г.**, ЕГН *****, с адрес: ., адв. кантора № 25;

- 2/36 идеални части за **А. П. Т.**, ЕГН *****, с адрес: ул. „“ № 35, ет. 5, ап. 15;

- 1/36 идеални части за **М. Х. К.**, ЕГН *****, с адрес: ул. „“ №;

- 1/36 идеални части за **В. Х. И.**, ЕГН *****, с адрес: ул. „“ № 4;

- 2/36 идеални части за **А. Н. Н.**, ЕГН *****, с адрес: пл. „П. Р. С.;

- **2/36 идеални части** за **С. В. Н.**, ЕГН *****, с адрес:
ж.к. „“, бл. 9А, ет. 9, ап. 79;

- **2/36 идеални части** за **М. Х. Н.**, ЕГН *****, с адрес: .;

- **1/36 идеални части** за **Х. Д. Н.**, ЕГН *****, с адрес ул.
„“ № 42В, ет. 7, ап. 59;

- **1/36 идеални части** за **Г. Д. Н.**, ЕГН *****, с адрес:

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните (чл. 7, ал. 2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____